

Kinder Torah®

Parashas Shemos

The Perfect You

"I'm hungry Imma. What's for dinner?"
 "Let's begin by washing for bread, Avi."
 "Okay, Imma. Those slices of challah left over from Shabbos look delicious. May I have a few pieces?"
 "Sure, Avi. However, first make your *bracha* of 'hamotzi' on this."

Avi's mother hands him a small roll of dark bread. It looks a little old. It is certainly not as nice and tasty as the challah.

"Imma, I would much rather make my *bracha* on the yummy challah than on this old dark bread. Are we not supposed to make our *bracha* over the food that is more *choshuv* (important)?"

"True, Avi. However, this dark bread has a very big *maaleh* (advantage) over the challah. It is *shalem* – a complete loaf."

"Yes, but the challah has many other points that are superior – taste, aroma, appearance."

"You are right, Avi. Therefore, we must look at

how Hashem defines *chashivus* (importance). What is more *choshuv* in His eyes? He looks at *shelaymus* (completion) as the most important thing when making a *bracha* of *hamotzi*. It outweighs taste, freshness, and all of those other features."

"Amazing, Imma."

"Avi, I will tell you something even more amazing, Avi. Rav Yerucham Levovitz uses this example (which is from the Alter of Kelm) to teach us an important principle in *avodas* (serving) Hashem. The most significant thing that you can achieve in life is *shelaymus*. Spiritual perfection is life's greatest accomplishment. We see this point brought out in the parasha. The verses list the Jews who went down to Mitzrayim with Yaakov. Then it states that Yosef was in Mitzrayim (Shemos 1:5). Rashi points out that we already know this fact."

"Why does the Torah have to repeat it?"

"Rashi answers that Yosef remained a *tsaddik* in Mitzrayim. Despite all of the tests, he stood fast in his righteousness. He achieved *shelaymus*."

"How can we relate to spiritual perfection, Imma? Physical things are real to us. If you tell me I have to build a perfect building, I can relate to that. I must start by digging the foundations correctly. Then I must build the structure. I have to install the plumbing and wiring. The last step is the finishing. If everything is done

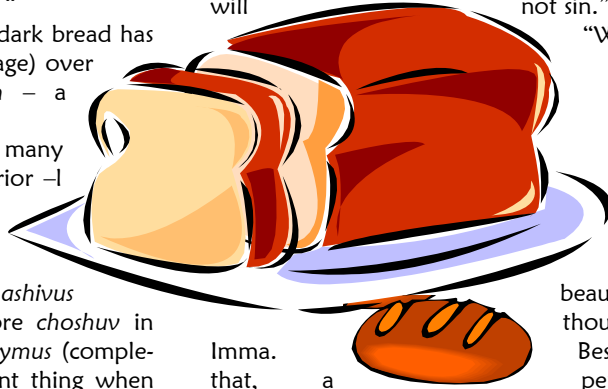
exactly according to the plans, it is *shalem*. However, if you tell me that I have to do a mitzvah perfectly, my first instinct is to begin looking for shortcuts."

"Wonderful, Avi! Rav Yerucham stresses the exact same point! What is the solution? We have to work hard at keeping reality in perspective. The spiritual world is the real world, and perfect mitzvos are life's greatest achievement. Don't let other things cloud your view."

"Do you have a thought that I can focus on – like a motto to remind me what I should be doing?"

"Yes, Avi: *yiras chet* (fear of sinning). Rav Yerucham says that this will bring a person to *shelaymus*. One who is fearful of ruining his beautiful pure *neshama* (soul) will not sin."

"What a

Imma.

that, a beautiful thought, Besides that, a person should be afraid of the punishment that he will receive for his *aveyros* (sins). We see people suffering because of *aveyros* throughout the Torah. We see a lot of suffering during the slavery in Mitzrayim in this week's parasha."

"Excellent, Avi. You are a very smart boy if you use this as a motivation to keep you from sinning."

"I want to be *shalem*, Imma. Just like Yosef HaTsaddik. I want to be the best me that I can be."

"You are off to a great start, Avi."

Kinderlach . . .

What does shelaymus mean? Being the best you. Everyone is different, born with different talents. Your job in this world is to use what you have to the maximum. Build a beautiful perfect spiritual building. How do you do this? By staying far, far away from aveyros. They will weaken your building, and eventually knock it down. Keep in mind that aveyros are terrible for you. They ruin your life, and you receive very unpleasant punishments for them. If you do this, you are on your way to perfection. It is a life-long job. Start now, kinderlach. Set your eyes on life's greatest goal – perfection!

Our Part -- His Part

The Jewish people suffered terribly in Mitzrayim. Pharaoh decreed that all Jewish newborn males be thrown into the river. Moshe Rabbeinu's mother attempted to save her son by setting him afloat on the river in a watertight basket. At that time, Pharaoh's daughter was going to bathe in the river. She saw the basket, reached out her hand, and took it (Shemos 2:5). Thus, Moshe Rabbeinu was saved. The Malbim points out the *hagacha pratis* (Divine supervision) involved in Moshe's salvation. Firstly, the daughter of the king was very *tsnuah* (modest) and did not usually go to bathe in a public place such as the river. Secondly, her servants, who usually accompanied her everywhere, did not accompany her down to the water. If they had been with her, they would have seen her violate her father's decree by saving the child. Thirdly, Pharaoh's daughter saw the basket, although it was hidden among the reeds. The gemora (Sotah 12b) relates that although the basket was far away from her, she reached out her hand, a miracle happened, and it stretched many cubits to the basket. To reach the basket seemed impossible, however, she made a small effort, and Hashem did the rest.

Kinderlach . . .

We cannot despair, even if a problem seems overwhelming. We should make our best attempt to solve it, although our efforts seem insufficient. If we merit success, Hashem will take care of the rest. Moshe Rabbeinu's mother set him afloat in a basket on the river. Was this enough to save him? Maybe not. After all, the basket could turn over and he would drown. No one might ever find him, or an animal might find him. Hashem guided the events to ensure that the right person was in the right place at the right time to save him. The Chofetz Chaim says that Pharaoh's daughter knew her hand was not long enough to reach the basket. Still, that did not stop her from trying. She stretched it out as far as she could, and Hashem did the rest. We learn from her that we need only to do our part, and leave the rest up to the Almighty.

הגדרת לבנר

פרשת שמות

"כך, אברימי: יראת חטא. ר' ירוחם אומר שיראת חטא יכולה להביא את האדם לשלמות. מי שמפחד לטמא את נשמתו הטוהרה, לא יחטא."

"איזו מחשבה יפה, אמא. ומלבד זאת, על האדם לפחד מהעונש שיקבל על עבירות. אנו רואים בתורה אנשים רבים הסובלים בשל עבירותיהם. בפרשת השבוע הזה אנחנו רואים סבל רב שאבותינו סבלו בעבודת מצרים."

"מצויין, אברימי. אתה ילד חכם מאוד, אם אתה משתמש במחשבות האלה כדי להניא אותך מלחטוא."
"אני רוצה להיות שלם, אמא - כמו יוסף הצדיק. אני רוצה להיות ה'אני' הטוב ביותר שאני יכול להיות."
"אתה כבר בדרך, אברימי."

ילדים יקרים...

מהי משמעות המילה 'שלמות'? להיות האני הטוב ביותר שאתה יכול להיות. כל אחד שונה; כל אחד נולד עם תכונות אחרות. והתפקיד שלנו בעולם הוא להשתמש במה שניתן לנו בצורה המלאה ביותר. לבנות בניין רוחני יפה ומושלם. כיצד עושים זאת? על ידי התרחקות מעבירות. העבירות עלולות להחליש את הבניין, ואפילו להרוס אותו. זכרו שעבירות מזיקות מאוד! הן הורסות את החיים, ומקבלים עליהן עונשים לא נעימים. אם תזכרו זאת, הרי אתם בדרך לשלמות. השגת השלמות הרוחנית היא משימה לכל החיים. התחילו כעת, ילדים יקרים. התרכזו במטרה הגדולה ביותר בחיים - שלמות!

לעשות את המאמץ

"קרוב ה' לכל קוראיו" (תהלים קמ"ה, י"ח). הרב ש"ך זצ"ל מצייין ראייה מחודשת שמראה עד כמה הקב"ה באמת קרוב אלינו. משה רבינו היה רועה את צאן יתרו חותנו. הוא ראה סנה בוער, שאיננו נאכל ע"י האש. "אסורה נא ואראה את המראה הגדול הזה" (שמות ג', ג'). כמה הוא סר? ר' יוחנן אומר שהוא הלך שלש פסיעות. ריש לקיש אמר שהוא לא הלך כלל, ורק הפך פניו לעבר המראה. "וירא ה' כי סר לראות, ויקרא אליו אלוים מתוך הסנה ויאמר 'משה, משה'" (שמות ג', ד').

חז"ל מלמדים אותנו שהפנייה לעבר המראה הייתה מעשה של התקרבות לה', ודי היה בה כדי שמשה יהיה ראוי לקבל נבואה. אין זה משנה אם היתה זו התקרבות גדולה או קטנה. עצם הפנייה הספיקה, מכיוון שה' - מלוא כל הארץ כבודו. הוא מוכן בכל רגע להתקרב לאלה שפונים אליו.

ילדים יקרים...

ההתקרבות לה' היא כל מטרנתנו בחיים. אם אנו נפנה אליו, הוא יתקרב אלינו. האם אכלת היום תפוח טעים ועסיסי? עצור לרגע, פנה הצידה, וחשוב. מאיפה בא התפוח? מי ברא אותו? מי דאג לכך שיהיה כה טעים, כה יפה, וכה בריא? מי מלבד ה' היה יכול ליצור דבר כה נפלא? הבט במראה, וחיך. אילו פנים יפות! מי היה יכול ליצור תווי פנים כה יפים, כשהעור והשרירים עובדים יחד כדי ליצור חיוך כה נעים? עצור לרגע וחשוב; פנה אליו, והוא יתקרב אליך.

ה"אני" הטוב ביותר

"אני רעב, אמא. מה יש לארוחת ערב?"
"קודם כל, תיטול ידיים ותברך 'המוציא' אברימי."
"בסדר, אמא. החלה שנשארה משבת נראית טעימה מאוד. האם אני יכול לקבל כמה פרוסות ממנה?"
"ודאי, אברימי. אך עליך לברך 'המוציא' על הלחם הזה."

אמו של אברימי נותנת לו לחמניה קטנה, כהה. הלחמניה לא נראית טרייה, ובודאי שאינה יפה וטעימה כמו החלה.

"אמא, אני באמת מעדיף לברך על החלה הטעימה, מאשר על הלחם הישן והכהה הזה. האם איננו אמורים לברך על המזון החשוב יותר?"

"נכון, אברימי. אך ללחם הכהה הזה ישנה מעלה גדולה על החלה: הוא שלם - לחמניה שלמה."

"נכון, אך לחלה יש מעלות רבות אחרות: טעם, ריח, מראה."
"אתה צודק, אברימי. ולפיכך עלינו לברך כיצד ה' מגדיר את חשיבותו של כל דבר. מה יותר חשוב בעיניו? הוא רואה את השלמות כדבר החשוב ביותר כשצריכים להחליט על מה לברך ברכת המוציא. תכונת השלמות גוברת על תכונות כטעם, טריות וכל שאר התכונות של הלחם."
"ממש מפליא, אמא."

"אברימי, אספר לך משהו עוד יותר מפליא. ר' ירוחם לבוביץ זצ"ל משתמש בדוגמא זו (שהוא מביא מהסבא מקלם זצ"ל) כדי ללמד אותנו עקרון חשוב בעבודת ה'. הדבר המשמעותי ביותר שאפשר להשיג בחיים הוא השלמות. שלמות רוחנית היא ההישג הגדול ביותר שניתן להשיג בחיים. אנו רואים נקודה זו בפרשת השבוע. התורה מציינת את שמות כל בני ישראל שירדו למצרים עם יעקב. ולאחר מכן התורה מציינת שיוסף היה במצרים (שמות א', ה'). רש"י מעיר שאנו כבר יודעים זאת."

"מדוע התורה צריכה לחזור על עובדה זו, אם כך?"

"רש"י עונה על כך, ואומר שיוסף נשאר צדיק גם במצרים. למרות כל הנסיונות, עמד יוסף בצדקותו. הוא הגיע לשלמות."

"כיצד אנחנו יכולים אפילו לחשוב על שלמות רוחנית, אמא? את עולם המעשה אני מכיר; הוא נראה לי אמיתי. ואם תאמרי לי לבנות, למשל, בניין מושלם, הרי אני יודע איך לעשות זאת. קודם כל, צריך לחפור באדמה ולהניח את היסודות בצורה נכונה. על יסודות אלה מקימים את המבנה. לאחר מכן יש להתקין צינורות מים וביוב, וכן קווי חשמל. השלב האחרון הוא הגימור הסופי. אם עושים הכל על פי התוכניות, הבניין הוא שלם. אך אם תאמרי לי שעלי לקיים מצווה בשלמות, מיד אחשוב איך לעשות זאת בצורה הקלה ביותר."

"נהדר, אברימי! ר' ירוחם מדגיש בדיוק את הנקודה הזאת. ומה הפתרון? עלינו לעמול קשה כדי לשמור על ראייה נכונה. העולם הרוחני הוא-הוא העולם האמיתי, וקיום מצוות בשלמות הוא ההישג הגדול ביותר בחיים. אל תיתן לדברים אחרים לטשטש את הראייה הזאת של העולם."

"האם יש לך מחשבה שאוכל להתרכז בה - מעין סיסמה שתזכיר לי מה עלי לעשות?"